

§ 3 i overensstemmelse hermed, idet det samtidig bestemmes, at de nye opholdskrav skal gælde såvel for statsløse som ikke-statsløse personer. Endelig er kravet om, at den pågældende skal være født her i landet, opgivet.

Om den nærmere baggrund for lovforslagets fremsættelse anføres følgende fra bemærkningerne:

„Nordisk Råd vedtog på sin 8. session i Reykjavik i 1960 en henstilling (rekommendation nr. 12/1960) til regeringerne i de nordiske lande om, at der søgtes gennemført en lempelse i den bestående adgang for nordiske statsborgere til at erhverve statsborgerret i et andet nordisk land, navnlig ved en nedsættelse af de gældende krav om en nærmere bestemt opholdstid i det pågældende land. Efter stedfunden drøftelse af rekkommandationen ved det nordiske justitsministermøde i Helsingfors i 1961 nedsattes et udvalg af sagkyndige embedsmænd fra Finland, Norge, Sverige og Danmark med henblik på at foretage en samlet gennemgang af disse landes statsborgerretslovgivning på grundlag af Nordisk Råds rekkommandation. — Ved det nordiske justitsministermøde i Reykjavik i 1962 blev det endvidere besluttet, at udvalget skulle undersøge spørgsmålet om, hvorvidt de nordiske lande burde tiltræde en af De forenede Nationer i 1961 vedtaget konvention om begrænsning af statsløshed, samt undersøge hvilke ændringer i de nordiske landes statsborgerretslove en eventuel tiltrædelse af konventionen ville nødvendiggøre; konventionen med den engelske originaltekst samt i dansk oversættelse er aftrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Forinden udvalget havde afsluttet sit arbejde, havde Nordisk Råd på sin 12. session i Stockholm henstillet til de nordiske regeringer, at der gennemførtes sådanne ændringer i landenes gældende bestemmelser og praksis, at der for nordiske statsborgeres adgang til at erhverve statsborgerret ved naturalisation i et andet nordisk land stilles krav om ophold i højst 3 år (rekommendation nr. 1/1964).

Det nævnte embedsmandsudvalg afgav den 1. september 1965 en fællesbetænkning: „Underlättande för nordiska medborgare att vinna medborgarskap i annat nordiskt land m. m.“ (Nordisk udredningsserie 1965: 8).

Ifølge betænkningen er de *norske, svenske og danske repræsentanter i udvalget* enedes om at anbefale, at det tidsrum, hvori en statsborger fra et nordisk land skal have ophold i et andet nordisk land for at kunne få meddelt statsborgerret (indfødsret) der ved naturalisation, normalt ikke fastsættes til mere end 3 år.

De norske og svenske repræsentanter har endvidere anbefalet, at de nordiske lande tiltræder FN-konventionen om begrænsning af statsløshed, og at der i de norske, svenske og danske statsborgerretslove fra 1950 foretages de ændringer, som en tiltrædelse af konventionen gør nødvendige, jfr. nærmere betænkningens side 24-26.